

Arrest

nr. 88 457 van 27 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 13 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VERVENNE, die *loco* advocaat S. JUTTEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste relaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Bashara te Chandpur District in Bangladesh. U woonde daar samen met uw ouders en uw jonger broer A.A.-M. (O.V. ...). Uw vader had een eigen bedrijf, een rijstmalerij, waarin u vaak mee hielp. Op 6 juli 2005 kwamen uw ouders om in een verkeersongeval. Drie dagen na de dood van uw ouders kreeg u problemen met twee ooms die uit waren op het bedrijf en andere bezittingen die u en uw broer erfden van uw ouders. Jullie werden geslagen en bedreigd. Op 11 juli 2005 trokken u en uw broer naar Dhaka bij een verre oom. Deze oom heeft zich over jullie ontfermd. Op 15 augustus 2005 was er een feest van BNP (Bangladesh Nationalist Party) in Bashara. Op dat feest werd iemand gedood. Ondanks dat u geen band had met BNP en dat u zich op dat moment in Dhaka bevond werd u valselijk beschuldigd van die moord door uw

ooms. Via deze weg probeerden uw ooms u weg te houden van de bezittingen waar u en uw broer recht op hadden. De oom waarbij jullie verbleven in Dhaka raadde u en uw broer aan om Bangladesh te verlaten en hielp jullie met het regelen van een vertrek. Op 2 september 2005 verliet u Bangladesh. U nam een vlucht naar Pakistan. Daar verbleef u enkele maanden. Vervolgens trok u naar Turkije en Griekenland. U bleef in Griekenland tot 2011. Omwille van de economische crisis en racisme besloot u om naar België te komen. Op 22 december 2011 kwam u aan in België. De dag erna vroeg u asiel aan. U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt onmiskenbaar dat verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus zoals bepaald in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. De bestreden beslissing houdende de weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt

“Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat u Bangladesh diende te verlaten omwille van een valse rechtzaak ten gevolge van een familievete tussen u en uw broer en uw twee ooms. U legt geen enkel document neer om uw relaas te staven: geen identiteitsdocumenten, geen overlijdensakte van uw ouders, geen documenten die het bestaan van het bedrijf van uw vader bewijzen en geen rechtzaakdocumenten. U hebt nochtans nog steeds contact met vrienden in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Bovendien had u tot twee jaar geleden contact met de oom die u hielp en hij was in bezit van documenten met betrekking tot uw problemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6). U haalt geen enkel argument aan dat erop wijst dat het onmogelijk is om documenten met betrekking tot uw problemen te geraken. U verklaart dat u probeerde uw tante in Dhaka te bereiken, maar dat u haar telefoonnummer niet hebt. Uw vrienden zijn langs gegaan bij het huis van uw tante, maar zij bleek niet meer op hetzelfde adres te wonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit is een clichématige uitleg, maar zelfs indien dit de waarheid is waren uw vrienden nog steeds in staat om zelf documenten voor u te verzamelen. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, verklaart u dat uw vrienden niet betrokken wilden geraken in deze gevaarlijke situatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit argument houdt geen steek, indien uw vrienden niet betrokken wilden geraken hadden ze ook niet de moeite gedaan om uw tante proberen op te zoeken. Bovendien hebt u nooit een advocaat gehad in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Via een advocaat (of via derden) is het nochtans eenvoudig om juridische documenten met betrekking tot uw valse rechtzaak te bekomen (blauwe map, punt 1). Wanneer u gevraagd wordt waarom u geen advocaat gecontacteerd hebt om u te helpen, antwoordt u dat u dit niet deed omdat u dacht dat het geen zin had en omdat u geen tijd had (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dit argument houdt geen steek en het

wijst op desinteresse. Het is merkwaardig dat u geen tijd hebt om u te informeren naar de problemen waarvoor u Bangladesh verlaten hebt.

U slaagt er niet in het CGVS ervan te overtuigen dat er een valse rechtzaak tegen u loopt in Bangladesh. U hebt weinig kennis over de valse zaak. U weet niet exact bij welke rechtbank de zaak loopt, u hebt geen idee of de zaak ooit getransfereerd werd naar een ander niveau, u weet niet zeker welke magistraat verantwoordelijk was in de rechtzaak, u weet niet welke onderzoeksagent verantwoordelijk was voor het onderzoek in de rechtzaak en u weet niets over recente ontwikkelingen met betrekking tot de procedure (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6). U weet zelfs niet of er op dit moment nog een rechtzaak is gezien u geen idee hebt of er al een uitspraak is (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U verklaart dat u zich niet meer geïnformeerd hebt sinds de dood van uw oom twee jaar geleden (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U verklaart dat de laatste informatie die u ontving verband hield met het feit dat alle verdachten voortvluchtig waren op dat moment en dat er een arrestatiebevel tegen alle verdachten is uitgevaardigd (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit is merkwaardig gezien u eerder verklaarde dat u dit nieuws al vijf maanden na uw vertrek uit Bangladesh vernam (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is merkwaardig dat u in al die jaren niets nieuws vernam. Wanneer u gevraagd wordt waarom u zich niet verder geïnformeerd hebt, er waren ook andere mogelijke informatiekanalen buiten uw oom, antwoordt u dat u zich niet meer wou informeren omdat u en uw broer geen voeling meer hebben met Bangladesh en niet willen terugkeren (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is merkwaardig dat u niet op de hoogte wilt blijven over deze rechtzaak. Zelfs indien u niet definitief wilt terugkeren naar Bangladesh lijkt het logisch dat u toch op de hoogte wilt zijn van de uitkomst van de reden waarom u Bangladesh diende te verlaten. U verklaart dat het onmogelijk was om u te informeren na de dood van uw oom (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Dit is niet correct, u had zich via een advocaat of via uw vrienden kunnen informeren. Uw desinteresse ondermijnt uw vrees en de geloofwaardigheid van uw problemen. U hebt bovendien nooit uw onschuld proberen aan te tonen in de valse rechtzaak aan uw adres. Dit is merkwaardig gezien er geen enkele reden was waarom u dit niet zou geprobeerd hebben: u had geen politiek profiel (zie gehoorverslag CGVS, p. 2-3) en u was onschuldig en bevond u op het moment van de moord in Dhaka (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U verklaart dat u nooit stappen kon ondernemen omdat uw oom u meteen naar het buitenland heeft gestuurd (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Het is weinig geloofwaardig dat u meteen Bangladesh diende te verlaten zonder te proberen om eerst uw onschuld aan te tonen. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gezien de rechtzaak uit uw verklaringen gerelateerd is aan de familievete met uw ooms, kan ook hier geen geloof aan gehecht worden. Wanneer u gevraagd wordt of u ooit stappen ondernomen hebt tegen uw ooms, antwoordt u negatief. U verklaart dat u nog te jong was en dat de mensen in Bangladesh niet eerlijk zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit is merkwaardig gezien u en uw broer volgens uw verklaring wettelijk het recht hadden op de erfenis van uw ouders (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit wijst erop dat uw ooms in fout waren. Het feit dat u nog jong was is geen excuus om niet op te komen voor uw rechten. U werd immers geholpen en begeleid door uw oom. Indien hij uw vertrek uit Bangladesh kon regelen, moet hij ook in staat geweest zijn om een klacht in te dienen tegen de ooms die uw bezittingen hebben afgenomen. Het feit dat dit niet gebeurde ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

U hebt het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bevindingen van de verwerende partij hebben betrekking op de kernelementen van het asielrelaas, zijn dus pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Het komt derhalve aan verzoeker toe om ze te weerleggen.

2.4.1. Verzoeker doet vooreerst gelden dat zijn verklaringen als geloofwaardig en eerlijk, coherent en plausibel en niet in strijd met algemeen bekende feiten te beschouwen zijn. Aan verzoeker moet, zo stelt hij, minstens het voordeel van de twijfel worden verleend.

2.4.2. Deze algemeenheden volstaan uiteraard niet om de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

2.5.1. Met betrekking tot het gebrek aan interesse in zijn eigen zaak betoogt verzoeker dat hij geen advocaat heeft genomen omdat hij schrik had dat de mensen hem niet zouden geloven. De twee ooms die verzoeker valselijk hadden beschuldigd zijn immers oudere mannen die sneller op hun woord zouden worden geloofd dan hijzelf. Bovendien had hij niet veel tijd om een advocaat onder de arm te nemen: omwille van de valse beschuldigingen wilde hij zo snel mogelijk zijn land verlaten.

Er kan voorts bezwaarlijk van verzoeker worden verwacht, zo gaat hij verder, contact te blijven houden met het land waaruit hij gevlucht is. Verzoeker heeft geen voeling meer met Bangladesh en is bang dat men hem zal opsporen en vermoorden. Daarom heeft hij geen informatie opgevraagd in verband met zijn rechtszaak. Hij heeft anderzijds wel de nodige inspanningen gedaan om zijn oom en tante uit Dhaka te bereiken, maar had hun telefoonnummer niet. Nadien heeft hij contact opgenomen met enkele vrienden, die naar hun huis zijn gegaan waarna is gebleken dat zij daar niet meer wonen. Hij heeft zijn vrienden niet wil vragen hem de nodige documenten te bezorgen om te voorkomen dat zij zelf in het conflict betrokken zouden geraken en daardoor gevaar zouden lopen. Verzoekers houding vloeit niet voort uit een gebrek aan interesse, maar is slechts een veiligheidsmaatregel voor zijn naasten.

2.5.2. De bewijslast berust, zoals dat eerder al werd gesteld, in beginsel bij de asielzoeker zelf die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de kandidaat-vluchteling aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Daarom moeten door hem in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoeker geen enkel bewijskrachtig document heeft bijgebracht en dat hij daarvoor geen afdoende verklaring biedt. Hij beperkt zich tot loutere beweringen en bovendien bevestigen deze dat hij inderdaad niet de nodige inspanningen heeft geleverd die van hem kunnen worden verwacht om zijn vluchtverhaal te ondersteunen. Zelfs aangenomen dat hij zijn oom en tante niet langer zou kunnen bereiken en hij zijn vrienden wilde sparen, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker geen plausibele uitleg kon geven omtrent het feit dat hij zelfs geen advocaat contacteerde. Het argument dat hij daarvoor geen tijd had is andermaal een loutere bewering en zijn betoog dat het geen zin had omdat niemand hem zou geloven is niet aannemelijk: het is namelijk de taak van een advocaat om de belangen van zijn cliënt te behartigen, en verzoeker heeft niet eens de inspanning gedaan om te trachten een advocaat te zoeken om zijn verhaal te vertellen. Daarbij komt nog, zoals dat ook reeds in de bestreden beslissing werd gesteld, dat verzoekers oom hem en zijn broer zou hebben opgevangen en hen zou hebben geholpen bij het verlaten van hun land, zodat zou kunnen verwacht dat verzoeker, indien hij twijfelde of hij wel zou worden geloofd omdat de ooms die hij te vreezen had ouder waren dan hij en dus geloofwaardiger, met, bijstand van die behulpzame oom contact zou hebben gezocht met een juridische hulpverlener. Voorts kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij stelt dat niet van hem kan worden verwacht dat hij contact zou blijven houden met zijn land van herkomst: van een asielzoeker mag in alle redelijkheid worden verwacht dat hij inspanningen blijft leveren om meer informatie te bekomen over de evolutie van de problemen die hem ertoe hebben gebracht om zijn land van herkomst te verlaten. Een en ander zou hem immers toelaten zijn lot bij een eventuele terugkeer op een zo correct mogelijke wijze in te schatten en zou de asielinstanties die moeten oordelen over de gegrondheid van de vermeende vervolgingsvrees toelaten onder meer het actuele karakter ervan op een zo correct mogelijke wijze te beoordelen. Gelet op al hetgeen voorafgaat kan wel degelijk een gebrek aan interesse in de vermeende problematiek worden vastgesteld. Deze desinteresse is van die aard dat ze de ernst van de beweerde vervolgingsfeiten dermate relativeert dat deze worden herleid tot een ongeloofwaardig verhaal.

2.6.1. Verzoeker betoogt verder dat de in de beslissing aangehaalde tegenstrijdigheid met betrekking tot de vraag wanneer hij zich voor het laatst heeft geïnformeerd over de rechtszaak die tegen hem loopt, een simpele vergissing betrof die in de loop van het gehoor door hem zelf werd gecorrigeerd. Gelet op de emotionele spanningen die een gehoor met zich meebrengen, de taalbarrière en het ruime tijdsverloop sedert het plaatsvinden van de gebeurtenissen is deze kleine vergissing niet te beschouwen als een element om het asielrelaas als ongeloofwaardig af te doen.

2.6.2. Op elke asielzoeker rust de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van hem mag verwacht worden dat hij de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen, ontdaan van tegenstrijdigheden die de kernelementen van het vluchtverhaal betreffen. Het argument dat verzoeker zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze

plicht (RvS, 5 januari 2007, nr. 166.377): elk verhoor brengt een zekere mate van stress met zich, maar hiermee wordt wel degelijk rekening gehouden en het ontslaat verzoeker niet van zijn plicht om zijn relaas op een geloofwaardige manier te vertellen. Verzoekers argument dat hij zichzelf corrigeerde doet hieraan geen afbreuk. Een verwijzing naar het tijdsverloop evenmin, nu het vernemen van het nieuws dat tegen alle verdachten, waaronder verzoeker zelf, een arrestatiebevel was uitgevaardigd een dermate grote impact moet hebben gehad dat het niet aannemelijk is dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent het ogenblik waarop hij dat nieuws zou hebben ontvangen.

Wat de taalbarrière betreft die verzoeker aangrijpt om de bevindingen van de verwerende partij aangaande de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen in een ander daglicht te stellen, moet worden vastgesteld dat hij niet specificeert op welke wijze het verloop van het gehoor hem zou hebben gehinderd om geloofwaardige verklaringen af te leggen: verzoeker werd immers bijgestaan door een tolk en dit heeft tijdens het gehoor geen concrete problemen aan het licht gebracht. In het bijzonder werd bij aanvang van het gehoor aan verzoeker de vraag gesteld of hij de tolk begreep en werd ook aan verzoeker gevraagd eventuele problemen te melden. Op het einde werd hem nogmaals gevraagd of hij de tolk goed begrepen had, waarop hij bevestigend antwoordde. Verzoekers argument snijdt dus geen hout.

2.7.1. De beslissing stelt verder dat aangezien de verklaringen van verzoeker gerelateerd zijn aan een familievete met zijn ooms, er geen geloof kan worden gehecht aan het verhaal van verzoeker. De reden waarom hij nooit stappen heeft ondernomen tegen zijn oom, zo betoogt verzoeker, is evenwel te vinden in het oneerlijke en tirannieke systeem in Bangladesh. Ingevolge de willekeur maakten verzoeker en zijn broer geen schijn van kans: door een rechtszaak te beginnen tegen oudere, meer geloofwaardige familieleden, liepen zij niet enkel het risico dat hun verzoek werd afgewezen, er zou bovendien nog eens een extra bestraffing boven hun hoofd hangen.

2.7.2. Verzoeker kan niet worden gevolgd. Zijn beweringen omtrent het vermeende oneerlijke en tirannieke rechtssysteem in zijn land van herkomst worden op geen enkele wijze met objectieve gegevens gestaafd. Derhalve valt niet in te zien om welke reden hij en zijn broer niet minstens hebben getracht gerechtigheid te bekomen tegen de onrechtmatige daden die werden gesteld door hun ooms, temeer nu hij verklaarde dat zij wettelijk recht hadden op de erfenis van hun ouders. Verzoeker brengt, loutere beweringen buiten beschouwing gelaten, geen argumenten aan die erop zouden kunnen wijzen dat hij en zijn broer hun rechten niet konden vrijwaren door een klacht in te dienen tegen de ooms die hun bezittingen hadden afgenomen en hen valselijk beschuldigden van moord. Zij hebben nooit melding gemaakt van de aangehaalde problemen bij de autoriteiten. Verzoeker deed dit naar eigen zeggen niet omdat hij jong was en de mensen in Bangladesh niet eerlijk zijn, maar een dergelijke uitleg is niet afdoende, nu het de taak van de autoriteiten is om burgers te beschermen tegen toestanden waarvan verzoeker beweert het slachtoffer te zijn geworden en zij niet kunnen optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van mogelijke onrechtmatige feiten en de daaruit voortvloeiende valse beschuldigingen. Bovendien werd hiervoor al gewezen op de bijstand van een andere oom, zodat het argument dat verzoeker jong was en daardoor al niet zou worden geloofd in het conflict dat hij had met zijn oudere ooms, niet opgaat. In alle redelijkheid kon van verzoeker worden verwacht dat hij en zijn broer minstens een poging ondernamen om de bescherming van de autoriteiten in te roepen. Het feit dat verzoeker dit niet heeft gedaan, ondermijnt de ernst van zijn verklaringen met betrekking tot de daden van zijn ooms.

2.8. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verwerende partij terecht heeft vastgesteld dat het asielrelaas niet geloofwaardig is.

2.9.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, stelt verzoeker dat er een ernstige bedreiging is van zijn leven ingevolge een familiale vete, dat hij door de overheid wordt gezocht wegens moord, dat hij onvoldoende bescherming heeft in zijn land van herkomst en dat er een reëel risico aanwezig is dat hij bij terugkeer vermoord zal worden of minstens een voortdurende vernederende of onmenselijke behandeling dient te ondergaan.

2.9.2. De Raad stelt dienaangaande vast dat de verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk heeft kunnen maken. Hij haalt met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus geen andere elementen aan dan deze die reeds werden beoordeeld in het kader van zijn asielaanvraag en onwaarachtig werden bevonden. Derhalve is niet aangetoond dat hij zich bevindt in een situatie zoals geïllustreerd in de artikelen 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet. Hij brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend

conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de voormelde wet. Bijgevolg slaagt verzoeker er niet in een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming aannemelijk maken.

2.10. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden weerhouden. Het middel is niet gegrond; aan de verzoeker kan derhalve noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS